

nogle Aar vil kunne bevares som Reserve. Ved denne Foranstaltning menes det forsvareligt at udskyde Bygningen af en Undervandsbaad.

Flertallet indstiller herefter Lovforslagene til Vedtagelse med de anførte og af *Forsvarsministeren* tiltraadte Ændringer.

Et *Mindretal* (Brorsen, Krag og Nørskov) kan med Tilfredshed erkende, hvad der ogsaa fra Partiets Side blev udtalt under Sagens 1ste Behandling, at Regeringens Forslag er Udtryk for en ændret Holdning fra Regeringspartiernes Side over for Landets Forsvar. Saa sent som i 1932 blev det gentagende betonet af de samme Partier, at man ved første Lejlighed vilde vende tilbage til deres tidligere fremsatte Afrustningsforslag, hvorved Udgifterne saa nogenlunde vilde blive halveret. De gamle Standpunkter er altsaa forladt, og man erkender, at ikke ubetydelige Beløb maa stilles til Raadighed til Løsning af Landets Forsvarsopgaver. Naar man nu ser tilbage, maa man undres over, at en ansvarlig Regering som den socialdemokratiske i 1924—25 kunde byde Landet en saakaldt Forsvarsplan, hvor der skulde indkaldes 800 Mand aarligt og samtlige Udgifter, Statsmarinen iberegnet, var ansat til 11½ Mill. Kr. Man kan dristigt sige, at det vilde have kompromitteret Landet, om et saadant Forslag var blevet ophøjet til Lov, og havde man paa denne Maade afskaffet saa godt som alt Militærvæsen i Danmark, hvorledes vilde man da have været stillet i dette Øjeblik, hvor det nu erkendes, at et Militærvæsen til i alt 44—45 Mill. Kr. er en Nødvendighed, og hvor man altsaa havde været i den Situation at skulle til at bygge op paa ny fra nogenlunde bar Bund?

Regeringsforslaget bekræfter altsaa en Kapitulation fra tidligere Standpunkter, og Situationen i vort Land forsvarsmæssigt set er altsaa i Dag den, at Regeringen og dens Partier har forladt deres tidligere fuldkommen negative Holdning. Under Forhandlingerne om Sagen saavel i Rigsdagen

som udenfor er det flere Gange af Forsvarsministeren blevet betonet, at der hos Regeringen var Forhandlingsvilje over for Oppositionen angaaende eventuelle Ændringer i Forslaget. Venstre var for saa vidt tilfreds med denne Regeringens Holdning, der kunde tyde paa, at der denne Gang var Mulighed for betydelig Samling i Rigsdagen om de nye Forsvarslove. I Tillid hertil, og efter at den første Gennemgang af Lovforslagene havde fundet Sted i Udvalget, stillede Venstre i en Skrivelse til Forsvarsministeren det Spørgsmaal, om følgende Punkter kunde danne Grundlaget for den videre Forhandling. Disse Punkter var:

1. Regimenternes Antal ændres fra 7 til 9.
2. Antallet af Hærens Flyve-Eskadriller ændres fra 4 til 5.
3. Et mere virksomt Luftforsvar for Hovedstaden tilvejebringes.
4. Kyst-Defensionens Forhold forbedres.
5. De ekstraordinære Anskaffelser til Hær og Flaade bør ske i et hurtigere Tempo og forøges.
6. Fastholder Regeringen, at de frivillige Korps skal ophæves, bør der træffes Foranstaltninger til, at frivillige — uden at være sessionsbehandlet — kan faa militær Uddannelse under Ledelse af Hærens Officerer.
7. Fælles Flyverkorps og fælles Lægekorps for Hær og Flaade.
8. Militærmusikkens delvise Genindførelse.
9. Forøgelse af Officianernes Antal.

Paa vor Henvendelse svarede Ministeren, at Regeringen var villig til Separatforhandlinger med Repræsentanter for vort Parti. Noget saadant ønskede vi imidlertid ikke, hvorfor vi fremsatte vore foreløbige Ændringsforslag i Udvalget som et Forhandlingsgrundlag. Ændringsforslagene knyttede sig nøje til de Punkter, vi havde opstillet i Skrivelsen til Forsvarsministeren, og gik altsaa ud paa at forøge Fodfolksregimenternes Antal med 2 til 9, at forøge Antallet af Hærens Flyve-Eskadriller fra 4 til 5 og at stille Midler til Raadighed, hvorved der kunde etableres et mere